

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XIII. Iudas hortum ingressus appropinquat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

te, & obdormite in Domino, qui vigilastis cum Domino; & requiescite, vos qui cucurristis per stadium; ecce braviium, dormite, & requiescite. Vos qui bonum certamen certastis; ecce coronam Justitiæ, dormite, & requiescite. Vos qui in vinea mea tulistis pondus diei, & æstus, ecce denarium diurnum, dormite jam & requiescite.

Matt.

14. 41.

§. XIII.

Judas hortum ingressus appropinquat.

Loquebatur Verbum Patris, ultima verba pacis ad discipulos, & mox à discipulo bellum illi indicitur.

*Sufficit, ait, venit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum: Surgite, eamus; ecce appropinquavit qui me tradet. Valet dilectissimi mei, valet chari discipuli, fideles socii, amantissimi filii; venit hora, qua à vobis avellat, ecce appropinquavit qui me tradet. Ecce appropinquavit. Quis? Judas: salva res est: nihil tibi timendum, evades hostium manus; qui enim appropinquat, est tuus in schola discipulus, in domo œconomus, in mensa socius, in itineribus comes, in concionibus auditor, in collegio Apostolus; verbo, est Judas. O Juda! si cognosceres felicitatem tuam nulli non invidendam, & quidem in hac hora: ecce appropinquas Christo: an hoc parvi æstimas? nulla potest vel ab homine optari, vel ab Angelo concipi major in mundo felicitas, quàm appropinquare Christo. Christus est summum bonum: nunc saltem *declina à malo, & fac bonum. Si peccator es, Christus peccatores recipit, non te repellit. Si putas te periisse, Christus venit salvum facere, quod perierat; salvabit te: si ut ovis perditam errasti: Christus est pastor bonus, ipse imponet te in humeros suos gaudens.**

Ps. 36.

24.

Luc. 15. 2

Luc. 19.

10.

Luc. 14.

Luc. 19.
44.

Deut. 4.
7.

Pecca-
tor lon-
gè est à
Christo

Luc. 15. 1.

dens. O Juda, quia non cognovisti *tempus visitationis tuae*, adhuc 12. horæ, & chaos magnum erit inter te & Christum. Cras antequam sol occidat, jacebis miser in centro terræ: tunc tam propinquus Lucifero, quàm remotus à Christo. Hinc intellige quàm parum proffit, ne dicam quàm multum obsit, Christo appropinquare tantum corpore, si ab eo te elongas animo. Quis Christo unquam fuit propinquior Juda? videbat eum, audiebat, alloquebatur, tangebatur, amplectebatur, osculabatur; & tamen qui illi erat tam vicinus corpore, animo quàm ab eo erat remotus? Nos Christiani quàm sumus propinqui Christo? quidni dicam de Christianis multò potius quàm Moyses de Israelitis: *Non est alia natio tam grandis, quæ habet Deos appropinquantes sibi, sicut DEVS adest cunctis obsecrationibus nostris.* Adorat Persa solem, Scytha lapides, Ægyptius felem, Christianus Christum Filium DEI. Cui ergo alii nationi sic appropinquat DEUS, sicut nobis? nos Christiani sumus in templo, Christus in arâ templi. Quantillum nos inter & Christum interjacet spatium? intelligit, audit, videt nos, & nostra quæ cogitamus. Sed utinam quàm es propinquus Christo oculis, manibus, pedibus, toto corpore, tam illi propinques, fide, spe, charitate, gratia, omnibus virtutibus. Si Christi es inimicus, non tantùm spatium interjectum est inter cælum & terram, non tantum distat oriens ab occidente, quantum tu à Christo. Propone tibi filium prodigum, primò à patre elongatum, dein patri propinquum, *Profectus est in regionem longinquam.* Jam à patre elongatus, quomodo lamentatur. *Quanti mercenarii in domo patris abundant panibus, ego autem hic fame pereor!* Elongatus à patre, comedit *siliquas porcorum;*

revert-

reversus ad Patrem comedit vitulum saginatum. Elongatus à Patre, nudus est; reversus ad Patrem, induitur stola prima: elongatus à Patre, incipit egere; reversus ad Patrem, abundat panibus. Elongatus à Patre, mittitur in villam ut pascat porcos; reversus ad Patrem, gaudet, manducat, epulatur. O miser! si JESU non appropinques, si ab eo te elonges, quis absterget omnem lachrymam ab oculis tuis? quis in mœrore solabitur; quis in periculis te defendet? quis in dubiis te instruet? quis errantem diriget? quis jacentem eriget? O JESU, à quo abire, est perire, ignosce, quia non audeo appropinquare tibi cum Juda, ut osculer te; non cum Magdalena, ut lavem pedestuos; non cum muliere illa, ut tangam fimbriam vestimenti tui; non audeo esse tam propinquus, sed ut Publicanus à longè staret, pecutiam pectus meum, & dicam: Confiteor tibi Pater, Domine cœli, & terræ, quia peccavi in cœlum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus. Sum, fateor, filius prodigus, sum & proditor, sed tu utriusque es redemptor. Ergò redime me, & miserere mei: & quia prodigus es in miserendo, prodigum non repelles, sed admittes, hic in gratiam, postea in gloriam.

§. XIV.

Iudas militum cohortem accedit, & ducit.

Iudas, fur pecuniæ, venditor sanguinis justî, proditor DEI, inter Apostolos sicarius, in mensa non tam conviva, quàm sanguinarius homicida, impius parricida, sacrilegus Deicida, uno verbo, sub humana figura diabolus. Sic eum appellat Christus: Iudas, inquam, cum accepisset cohortem, & à Pontificibus, & Phariseis ministros, venit illuc cum

Luc. 18.

13.

Matt.

11. 13.

Luc. 15.

Ps. 25. 11.

Ioan. 6.

71.

D

later-